

Mechanika kwantowa III, zestaw 1

Zad. 1. Rozważamy dowolną nieosobliwą transformację liniową współrzędnych

$$x'^{\mu} = A^{\mu}_{\nu} x^{\nu}$$

o stałych współczynnikach A^{μ}_{ν} . Korzystając z własności

$$A^{\mu}_{\nu} A^{\nu}_{\rho} = \delta^{\mu}_{\rho}, \quad A^{\nu}_{\mu} A^{\rho}_{\nu} = \delta^{\rho}_{\mu}$$

pokazać, że:

- $c = a_{\mu} b^{\mu}$ - transformuje się jak skalar.
- $b_{\nu} = a^{\mu} t_{\mu\nu}$ - transformuje się jak wektor kowariantny ($t_{\mu\nu}$ - kowariantny tensor dwuwskaznikowy).
- $p_{\mu} = \partial/\partial x^{\mu}$ - transformuje się jak wektor kowariantny.
- $a_{\mu} b_{\nu} g^{\mu\nu}$ - transformuje się jak skalar ($g^{\mu\nu}$ - kontrawariantny tensor dwuwskaznikowy).

Zad. 2. Grupa transformacji Lorentza L^{μ}_{ν} , $\mu, \nu = 0, 1, 2, 3$ zachowuje formę "tensora metrycznego" $g^{\mu\nu}$. W zapisie macierzowym $g^{\mu\nu} \rightarrow G = \text{diag}(1, -1, -1, -1)$. Przypisując macierz kwadratową transformacji L pokazać, że zachodzi

$$G = L \cdot G \cdot L^T.$$

Kowariantny tensor metryczny $g_{\mu\nu}$ spełnia $g_{\mu\nu} g^{\nu\rho} = \delta^{\rho}_{\mu}$. Pokazać, że

$$L^{\nu}_{\mu} = g_{\mu\alpha} g^{\nu\beta} L^{\alpha}_{\beta}$$

$$L_{\mu\nu} L^{\nu\rho} = \delta^{\rho}_{\mu}.$$

Zad. 3. Infinitesimalne transformacje Lorentza mają postać

$$L(\omega)^{\mu}_{\nu} = \delta^{\mu}_{\nu} + \omega^{\mu}_{\nu}.$$

Infinityzmalne - oznacza, że mnożąc takie macierze możemy zaniedbać wyrazy kwadratowe w ω . Pokazać, że macierz $\omega_{\mu\nu}$ jest antysymetryczna. W konsekwencji jest ona zdefiniowana przez 6 rzeczywistych parametrów. Rozważyć 6 przypadków, odpowiadających sytuacji, gdy jeden z parametrów jest różny od zera, a pozostałych 5 jest zero. Znaleźć 6 generatorów transformacji $K^{(\alpha\beta)}$ zdefiniowanych przez

$$L_{\mu\nu} = g_{\mu\nu} + \frac{i}{2}\omega_{\alpha\beta}K_{\mu\nu}^{(\alpha\beta)}.$$

Dlaczego jest ich tylko 6? Znaleźć algebrę tych operatorów (wszystkie komutatory).

Zad. 4. Zbudować transformacje odpowiadające skończonej wartości Ω dla każdej z sześciu elementarnych transformacji z zadania 3. Konstrukcja oparta jest na złożeniu N identycznych transformacji o $\omega = \Omega/N$ i skorzystaniu z tożsamości

$$\lim_{N \rightarrow \infty} \left(\mathbf{1} + \frac{\mathbf{x}}{N} \right)^N = \exp(\mathbf{x}),$$

(eksponenta z macierzy to suma szeregu potęgowego, definiującego eksponentę).